

Gândul trupesc

Cel ce a alungat gândul trupesc cu rugăciunea se aseamănă celui ce se luptă cu un leu. Dar cel ce îl înfrânge pe acesta cu împotrivirea în cuvânt se aseamănă celui ce-și urmărește dușmanul. Iar cel ce a nimicuit cu totul năvala lui, deși se află încă în trup, s-a sculat din sicriu.

Dacă semnul curăției adevărate este a rămîne nemișcat în nălucirile din vis, atunci semnul desfrânării este negreșit a suferi scurgere în stare de veghe, datorită aducerilor aminte.

Cum să ne războim cu gândul trupesc

Cel ce se războiește cu sudori și încordări cu gândul trupesc se aseamănă cu cel ce a legat cu o frânghie pe vrăjmașul său. Iar cel ce se războiește prin [înfrânare, post](#) și priveghere se aseamănă celui ce l-a încătușat pe acela cu lanț. În sfârșit, cel ce se războiește prin smerita cugetare și nemânieri și sete se aseamănă celui ce a omorât pe vrăjmaș și l-a ascuns în nisip. Prin nisip să înțelegi smerenia. Căci aceasta nu îngrașă pășunea patimilor, ci e țărână și cenușă.

Altul este cel ce are pe tiran legat prin nevoie, altul cel ce-l are legat prin [smerenie](#) și altul cel ce-l are legat prin descoperirea dumnezeiască. Cel dintâi se aseamănă luceafărului; al doilea, lunii pline; iar al treilea, soarelui atotstrălucitor. Dar fiecare din ei are petrecerea în ceruri. Precum din zori iese lumină, iar din lumină răsare soarele, așa trebuie să înțelegem și să vedem și cele trei faze de mai sus.

Bazat pe Sfântul Ioan Scărarul

— ro.asceticexperience.com